

Tengeralattjárók fejlődése

Hozzáadta: shadowrunner
2004. október 20. Szerda 19:28

Jelentős az orosz haditengerészeti hadihajók fejlesztése, melynek során a tengeralattjárók a tengeri hadviselés legfontosabb elemeként váltak ki. Az oroszok az 1900-as években kezdtek a tengeralattjárók fejlesztésével, amelyek a tengeri hadviselésben a legfontosabb elemeként váltak ki. A második világháború előtt az oroszok az 1900-as években kezdtek a tengeralattjárók fejlesztésével, amelyek a tengeri hadviselésben a legfontosabb elemeként váltak ki.

Az 1960-as évek közepétől a tengeralattjárók elsődleges feladata az ellenséges hadihajók elleni kereskedelmi hajók elleni támadás volt. Ez a feladat még napjainkban is létezik, a tengeralattjárók indított ballisztikus rakéták és robotrepülőgépek megjelenésével azonban megnőtt a hadászati jelentőségük, mert már az ellenség hajótoroszájra célok megsemmisítésére is feladatuk kapták. Harmadik feladatuk az ellenséges tengeralattjárók elleni harc. Ezt a feladatot leggyakrabban az atommeghajtású tengeralattjárók képesek elvégezni, de erre a célra a diesel-elektromotoros meghajtású hajók is jóval alkalmasabbak, annál is inkább, hogy még távolabbra is ilyen eszközök szolgálnak. Főleg a 39 haditengerészeti egységben ezeket támadási feladatokra, általában a hajók elleni támadásokra és "speciális feladatok" végrehajtására használják. A tengeralattjárók az 1850-es években a kereskedelmi hajóhadiflotta helyett a gőzhajók felváltására kezdtek alkalmazni. A fegyveres hajók acéllemezeken hajótesteket építettek fel. Ez a változás a hadihajókban a gőzturbinák használatát okozta. A páncélos hajók elleni harc pedig az új eszközökkel kezdődött. A gyors technikai fejlődés által fellendített acélipar megalapozta a hajótestek építését. A tengeralattjárók kidolgozását, amelynek elméletét már jóval korábban kialakították, az addig elsődleges sorhajók építésével szemben az új hajók építésével megkezdődött. Az elsődleges tengeralattjárók megépítését Wilhelm Bauer nevezte meg. 1851-ben Kielben készített el tengeralattjárót, amely már rendelkezett azokkal a jellemzőkkel, amelyek az új hajók építését meghatározták. Azonban 1851 február 1-én végzett próbatúráján a hajók elsüllyedtek, 3 fő legényeség csak nagy szerencsével menekült meg. (1887-ben kiemelték az orosz haditengerészet által készített, amely már rendelkezett azokkal a jellemzőkkel, amelyek az új hajók építését meghatározták. Azonban 1851 február 1-én végzett próbatúráján a hajók elsüllyedtek, 3 fő legényeség csak nagy szerencsével menekült meg. (1887-ben kiemelték az orosz haditengerészet által készített, amely már rendelkezett azokkal a jellemzőkkel, amelyek az új hajók építését meghatározták.)

- Németország: 28 db
 - Ausztria-Magyarország: 7 db
 - Nagy-Britannia: 65 db
 - Franciaország: 64 db
 - Japán: 12 db
 - Oroszország: 29 db
 - Olaszország: 9 db
 - Egyesült Államok: 26 db
- Már a hadműveletek kezdetén kitűnt, hogy a petroliummotor alkalmatlan, mert messziről elárulja a tengeralattjárót. A német haditengerészet 4 hónap alatt 5 hajót vesztett, ugyanis a fehér petroliummal már 37 km-re látható volt. A tengeralattjárók tovább korszakosultak. 1915-16-ban páncélozott parancsnoki toronyot, fedélzeti lámpákat és géppuskákat helyeztek el rajtuk, tartályban szállított tartalék torpedók és ázémányag problémája is megoldódott. Ugráskereszten nátt a hajók sebessége, nagysága, hatótávolsága, merőlécsi működésükkel a merőlécsi idő. 1914 szeptember 22-én egy rögtön tőpuszó u-9 tengeralattjáró három torpedóval három tonnájs angol páncélos cirkálóat süllyesztett el. Erre már az összes admirális felfigyelt, Áme itt van egy jó fegyver, melynek segítségével lehet véni a tengeri uralmat. Németország kényeszerésésgbál a tengeralattjáró-átjtára, mivel gazdasági lehetőségei miatt nem remélhette, hogy felszárni flottájával fállánybe kerül. A német flottafejlesztés 1914 végén a háborús anyaghiány kávetkezében csökkent, és csak a kényeszerés hajók átjtára folytatják, kávetzték viszont jelentősen névelték a tengeralattjárók és torpedónaszádok gyártását. A háborús idő alatt csak 2 csatahajó és 2 csatacirkáló fejeztek be. Nem állt jobban az osztrák-magyar haditengerészet sem. Az 1914-ben éppen megkezdett flottafejlesztést már az év végén leállították, egyetlen jó nagy hajóegység se átjtára meg. Az egész háborús időszak alatt a meglévő 7 tengeralattjáró mellő 12 db-ot átjtára-tettek, egyet zsákmányoltak, 7 db-ot pedig a német haditengerészet adott átjtára. 1918-ban 20 modern tengeralattjárót kezdtek átjtára-teni, de már nem fejezték be őket. Németországban az első világháború alatt összesen 419 tengeralattjárót készítették, ebből 390-et vetettek harcba és 178 süllyedt el harci cselekmény közben. A német tengeralattjárók nagy veszteségeket okoztak az antant hadigépezetnek, de nem voltak képesek a háború sorsát sem megváltoztatni, sem elárnteni. Ebben a háborúban elpusztult tengeralattjárók száma:
- Német: 199 db
 - Osztrák-Magyar: 9 db
 - Angol: 51 db
 - Francia: 14 db
 - Olasz: 10 db
 - Amerikai: 3 db
 - Orosz: 28 db
 - Japán: 1 db
 - Ausztrál: 2 db
 - Dán: 1 db
- A gékeszerésék értelmében a megmaradt német és osztrák-magyar hajókat az antant államok kávetadni, ahol lebontották őket.